

Doktor **Dariusz Bator** urodził się w listopadzie 1974 roku w Lublinie. Edukację muzyczną rozpoczął w Szkole Muzycznej I i II stopnia im. Tadeusza Szeligowskiego w rodzinnym mieście. Gry na fagocie uczył się pod kierunkiem Grażyny Woć-Kowalik oraz Wiesława Kapronia. Dyplom średniej szkoły muzycznej uzyskał w 1994 roku w Zespole Szkół Muzycznych im. Józefa Elsnera w Warszawie w klasie fagotu prof. dra hab. Artura Kasperka. W latach 1989-1993 uczęszczał do II Liceum Ogólnokształcącego im. Hetmana Jana Zamoyskiego do klasy o profilu matematyczno-fizycznym. Od 1994 do 1999 roku studiował grę na fagocie w Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie pod kierunkiem prof. Bogumiła Gadawskiego. W maju 1999 roku zdobył I Nagrodę w Ogólnopolskim Akademickim Konkursie dla Fagocistów w Sieradzu. W 1999 roku otrzymał stypendium ufundowane przez The Boston Conservatory, w którym swoje umiejętności doskonalił pod kierunkiem Suzanne Nelsen – fagot (The Boston Symphony Orchestra) oraz Davida Ohaniana – kameralistyka (Canadian Brass oraz członek The Boston Symphony Orchestra).

W 1997 roku został przyjęty do Polskiej Orkiestry Radiowej w Warszawie, gdzie pracował jako fagocista i kontrafagocista przez okres sześciu lat. W latach 1997-2002 współpracował z Polską Filharmonią Kameralną w Sopocie, Filharmonią Narodową w Warszawie, Chopin Academy Orchestra oraz Małą Filharmonią (Warszawa). Brał udział w nagraniach dla Polskiego Radia i Telewizji. Pracował pod batutą takich dyrygentów jak: Bassem Akiki, Jacek Mirosław Błaszczyk, Piotr Borkowski, Tomasz Bugaj, Michel Camen, Henryk Czyż, Gabriel Chmura, Agnieszka Duczmal, Krzesimir Dębski, Przemysław Fiugajski, Walter Gugerbauer, Chikara Imamura, Maurice Jarre, Kurt Masur, Jacek Kasprzyk, Jerzy Katlewicz, Kazimierz Kord, Michał Klauza, Paweł Kotla, Jerzy Maksymiuk, Wojciech Michniewski, Enio Morricone, Marcin Nałęcz-Niesiołowski, Grzegorz Nowak, Krzysztof Penderecki, Paweł Przytocki, Sebastian Perłowski, Marek Pijarowski, Wojciech Rajski, Wojciech Rodek, Jerzy Salwarowski, Andrzej Straszynski, Tadeusz Strugała, Antoni Wit, Tadeusz Wojciechowski. Praca w orkiestrach dała mu możliwość występowania z wieloma wybitnymi solistami: Vadim Brodski, Kaja Danczowska, Krzysztof Jakowicz, Konstanty Andrzej Kulka, Marek Drewnowski, Wanda Wiłkomirska, Bronisława Kawalla, Jerzy Marchwiński, Leszek Możdżer, Janusz Olejniczak, Piotr Paleczny, Ewa Pobłocka, Regina Smendzianka, Aleksander Bunin, Justus Frantz, Nelson Goerner, Olli Mustonen, Ryszard Karczykowski, Aleksandra Kurzak, José Carreras, Montserrat Caballe, Isabelle Moretti, Tomasz Strahl, Daniel Müller-Scott, Natalia Guttman; zespołami: Bajm, Manam, Perfect. Koncertował we niemal wszystkich krajach Europy grając w największych salach i na festiwalach muzycznych, m.in. w: Atenach, Barcelonie, Birmingham, Dublinie, Düsseldorfie, Alte Oper we Frankfurcie, Istambule, Kijowie, Kolonii, Kopenhadze, Royal Festival Hall w Londynie, Norymberdze, Sztokholmie, Wilnie, Tonhalle w Zurichu, Schleswig-Holstein.

Lata 2003-2005 to okres Mistrzowskich Studiów Podyplomowych w Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu, które odbywał pod kierunkiem prof. dra hab. Czesława Klonowskiego. Od 2004 do 2023 roku był zatrudniony we wrocławskiej Akademii Muzycznej. W latach 2017-2019 pełnił funkcję Prodziekana Wydziału Instrumentalnego tejże Uczelni.

We wrześniu 2019 roku Dariusz obronił pracę doktorską napisaną pod kierunkiem naukowym prof. dra hab. Wojciecha Orawca (Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku) pt.: "Podobieństwa i różnice w technikach gry na fagocie i kontrafagocie systemu niemieckiego".

Jest założycielem ContraPianoDuet oraz Polskiego Kwartetu Fagotowego – zespołu, którego działalność artystyczna została zainaugurowana koncertem kameralnym w Narodowym Forum Muzyki we Wrocławiu w październiku 2020 roku.

Od 2002 roku jest solistą Orkiestry Opery Wrocławskiej.